

[Mr. Speaker]

[7th December 1959]

4. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
5. Sri M. Kalyanasundaram.
6. Sri M. P. Subramaniam.
7. Sri S. Pakkirisami Pillai.
8. Sri P. S. Chinnadurai.
9. Sri R. Srinivasa Iyer.
10. Sri T. S. Ramaswamy.
11. Sri M. Jagannathan.
12. Sri S. Lazar.
13. Sri T. Sampath.
14. Smt. T. N. Anandanayaki.

The Speaker will be the ex-officio Chairman of the Committee.

**V.—CALLING ATTENTION TO THE SEA EROSION AT MANAPAD
IN TIRUCHENDU TALUK**

MR. SPEAKER : Now we will take up motion under rule 41 given notice of by the hon. Member, Sri M. S. Selvarajan, who will call the attention of the Hon. Minister for works to a matter of urgent public importance, viz., the sea erosion at Manapad in Tiruchendur taluk.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மணப்பாடு என்பது திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே கடற்கரை ஓரமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு சிறு பட்டணம். ஒரு அழகிய ஊர். மீனவர்கள் அதிகமாக வாழக் கூடிய பகுதி. கடல் கடந்து வர்த்தகம் செய்யக் கூடிய பலர் இருக்கும் இடம். புனிதமான தேவாலயங்களும், கடற்கரை ஓரமாக இருப்பதால் தீபஸ்தம்பமும் இருக்கக்கூடிய இடம். கூட கோபுரங்களும், மாட மாளிகைகளும் உள்ள இந்த ஊரில் கடந்த ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்பு கடலரிப்பால் உபத்திரவம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக சில பெரிய வீடுகள் இடிந்து தரை மட்டமாயின. அப்போது தாற்காலிகமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அதன் பின்னர் நுணுக்க அறிவாளிகளைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யப்போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. மணப்பாடு மாத்திரமல்லாமல், தனுஷ்கோடி, திருச்செந்தூர், உவரி போன்ற இடங்களிலும் கூட நிரந்தரமாக கடலரிப்பைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க எண்ணியதுண்டு. கடலோரமாக உள்ள இடங்களில் சேதம், விளைவதைத் தடுத்து அங்குள்ளவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் அபிலாஷையாக, கடமையாக, இருக்கிறது. அதன் பின்னர் வருஷாவருஷம் குறிப்பிட்ட மாதங்களில் இந்த கடலரிப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஆரம்பத்தில் மூன்று வீடுகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதம், இப்போது 20

7th December 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

விடுகள் அழிந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்து உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது நிச்சயமாக நிரந்தரப் பரிகாரமாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் ஒரு பர்லாங் தூரம் அல்லது இரண்டு பர்லாங் தூரம் கடல் தண்ணீர் ஊருக்குள் அரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கே பயத்தோடு ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களை அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றி வேறு மேடான இடத்தில் குடியமர்த்தி விடுவதென்பது பரிகாரமாக இருக்க முடியாது. நாளாவட்டத்திலும் ஊர் முழுவதையுமே விழுங்கிவிடக்கூடிய அபாய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரம் தேவை. வருஷாவருஷம் இருந்து வருவது போன்று இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தது. அவசரம் காரணமாகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டது. பூர்வான் விக்டோரியா அவர்கள் பெயரால் ஒரு டன் நிறை உள்ள சுமார் 200 இரும்பு உத்தரங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பாலம் உடைந்து விட்டதன் காரணமாக, அந்த உத்தரங்களெல்லாம் வீணாக, பிரயோசனமற்று இருக்கின்றன. இந்த உத்தரங்களையும் பயன்படுத்தி நிரந்தரமாக ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்து கடலரிப்பு உபத்திரவத்தைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண்போம் என்ற நம்பிக்கையோடு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, in October 1954, there was sea erosion in Manapad village, Tiruchendur taluk, Tirunelveli district, and it damaged certain dwelling houses. Representations were received requesting Government to take immediate steps for preventing the erosion. An expenditure of Rs. 1,130 was sanctioned for preventing sea erosion and carrying out emergent repairs to the coast in Manapad village. It was reported then, that the danger of sea erosion had definitely receded and that, there was no imminent danger from sea erosion. In September 1955, the Kulasekarapattinam Panchayat Board reported that sea erosion had started again in Manapad in the monsoon season. The matter was examined and an expenditure of Rs. 6,330 was sanctioned for the protection of a stretch of 600 feet of coast line in Manapad village. Again in 1956 and 1957, an expenditure of Rs. 8,825 was sanctioned to carry out protective measures. It was reported that waves were just nearing the locking arrangements on 19th September 1958, that there was not likely to be immediate danger and that all steps were being taken to solve the problem in a permanent way.

As sea erosion had taken place also at Dhanushkodi, Tiruchendur, etc., a view was taken that the question of tackling sea erosion effectively at all places including Manapad might be considered after the results of investigation at Dhanushkodi carried

[Sri P. Kakkan] [7th December 1959]

out by the Government of India had become available. The Government of India were also requested in December 1958 to state whether any final decision on the question of tackling sea erosion at Dhanushkodi was taken. Their final decision in the matter is awaited.

In December 1958, the Chief Engineer, Public Works Department (General) was requested to report very urgently whether any repairs could be carried out to the temporary barriers provided to prevent sea erosion, if there was to be delay in the execution of the scheme for the provision of permanent protective measures. He submitted in March 1959 an estimate for Rs. 1,120 for protecting a distance of 300 feet of the coast line and it was also sanctioned. The Collector of Tirunelveli also considered that if further sea erosion was not prevented, the houses would collapse and that protective measures were necessary to safeguard the interests of the fishermen community. He, therefore, submitted an estimate for Rs. 68,530 for undertaking protective works. This included repairs to existing temporary barriers and provided new protective row of piles. A view was taken that there will be no guarantee that the present outlay will arrest sea erosion permanently and that it will be cheaper to shift the village-sites of the fishermen. Thereupon the Collector has reported that the Chief Minister visited Manapad in September 1959 during his tour. It has been suggested that even if the sites of the fishermen were shifted inland, there will be no guarantee that the sea will not erode further and that it is better to execute suitable protective works of lasting nature even though the initial cost is high, so that the sea erosion is stopped to the extent that the waves will not damage the houses. The exact nature of protective works has to be decided by high technical experts. In view of the above, the estimate for Rs. 68,530 was considered insufficient for the purpose and that it has to be revised to suit the changed circumstances. The Chief Engineer (General) was, therefore, asked to take up the matter immediately. He has now reported that in view of the double rows of protective piles (provision of new ones along water front for 15 feet further into the sea for a length of 1,700 feet and repairs to old ones) now proposed in the estimate for Rs. 68,530 the present protective works will serve the purpose till permanent remedial measures are provided. The permanent protective works will have to be in the form of a sea wall which will cost a few lakhs of rupees. He has recommended that the above interim protective measures may be carried out.

The Kulasekarapattinam Panchayat Board has reported in October 1959 that two more houses have collapsed due to sea erosion at Manapad. With a view to rehabilitate the families already affected the Chief Engineer has recommended the Collector's proposal to acquire land and constructed 9 houses at a total cost of Rs. 7,550. The question of providing protective measures to prevent sea erosion at Manapad is seriously engaging the attention of the Government and they will take suitable action in the matter.